

Folketingets Grønlandsudvalget

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 2017

Doknr.
562999

Dato
25-04-2018

Folketingets Grønlandsudvalg har d. 3. april 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 47 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Aaja Chemnitz Larsen (IA).

Spørgsmål nr. 47:

"Danmark og Grønland er en del af rigsfællesskabet og principielt er det danske og det grønlandske samfund ligestillet i henhold til Grundloven. Hvilke kriterier lægges til grund for afgørelser i sager om forældremyndighed, hvor den ene forælder bor i Danmark og den anden bor i Grønland, herunder hensyn til sprog, familierelationer og tilknytning?"

Svar:

Familieretten, herunder spørgsmål om forældremyndighed, er et dansk anliggende, som bl.a. reguleres inden for rigsfællesskabet af henholdsvis forældreansvarsloven i Danmark og anordning om ikrafttræden af forældreansvarsloven i Grønland.

Hvor en sag om forældremyndighed skal behandles, og dermed efter hvilket retsgrundlag, afgøres af, om barnet bor i Grønland eller i Danmark.

Hvis barnet bor i Grønland, behandles sagen således efter de grønlandske regler hos henholdsvis Rigsombudsmanden og domstolene i Grønland. Hvis barnet bor i Danmark, behandles sagen efter de danske regler hos henholdsvis Statsforvaltningen og domstolene i Danmark.

Aftaler om forældremyndighed anmeldes til henholdsvis Rigsombudsmanden i Grønland eller Statsforvaltningen i Danmark, som godkender eller registrerer aftalen. Hvis forældrene ikke er enige om forældremyndigheden, er det domstolene i henholdsvis Grønland eller Danmark, som træffer afgørelse. Statsforvaltningen har dog i Danmark kompetence til at træffe midlertidige afgørelser i sager om forældremyndighed.

Det følger både af forældreansvarslovens og af anordningens § 4, at afgørelser om forældremyndighed skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet. Dette gælder således uanset, hvor forældrene bor.

Vurderingen af, hvad der er bedst for barnet, skal ske ud fra en individuel vurdering af det enkelte barns forhold – herunder barnets egen indstilling – sammenholdt med den viden og det erfaringsgrundlag, der i øvrigt foreligger eller kan bibringes sagen. Ved vurderingen af, hvad der er bedst for barnet, skal der tages hensyn til, at et barn har ret til to forældre. Dette indebærer, at forældrene skal tage ansvar for barnet, dels ved at drage omsorg for barnet, dels ved at samarbejde om væsentlige beslutninger om

barnet. Det er derfor også lovens klare udgangspunkt, at fællesskabet omkring barnet fortsætter i tilfælde af en samlivsophævelse. Ved vurderingen af, hvad der er bedst for barnet, skal det desuden indgå som et moment, om den ene forælder uden rimelig grund hindrer den anden forælders kontakt til barnet.

Med venlig hilsen
Mai Mercado